

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.03.1969, sp. zn. 1 Cz 33/68, ECLI:CZ:NS:1969:1.CZ.33.1968.1

Číslo: 8/1970

Právní věta: Nárok nevydatej matky na příspěvek na úhradu výživy podľa § 95 ods. 1 zák. o rod. může být s úspěchem uplatněn len proti mužovi, ktorého otcovstvo k dieťaťu už bolo určené spôsobom stanoveným zákonom o rodine. Nárok podľa § 95 ods. 2 zák. o rod. môže s úspěchem uplatniť iba tehotná žena, teda žena ešte v dobe tehotnosti, nie v dobe po narodení dieťaťa. /1/

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.03.1969

Spisová značka: 1 Cz 33/68

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výživné, Vyživovací povinnost

Předpisy: 94/1963 Sb. § 95

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbirkový text rozhodnutí:

Navrhovateľka sa domáhala voči odporcovi priznania príspevku na úhradu svojej výživy za dobu dvadsiatich šiestich týždňov vo výške 2625,- Kčs a úhrady nákladov spojených s obstaraním výbavičky dieťaťa v sume 867,70 Kčs, a to s odôvodnením, že dňa 2. 3. 1965 ako nevydatá matka porodila syna M. B., ktorého splodil odporca.

Okresný súd v Dolnom Kubíne uznal odporcu rozsudkom z 12. 10. 1965 povinným zaplatiť navrhovateľke sumu 2967,75 Kčs, z toho na úhradu jej výživy sumu 2100,- Kčs, na výbavičku dieťaťa sumu 867,75 Kčs. Dôvodil, že ide o nárok podľa ustanovenia § 95 zák. o rod., ktorý matka dieťaťa uplatnila voči mužovi, ktorého otcovstvo k dieťaťu nebolo dosiaľ určené, je však pravdepodobné.

Na odvolanie odporcu potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 8. 2. 1966 rozsudok okresného súdu s odkazom, že ide o nárok podľa ustanovenia § 95 ods. 2 zák. o rod.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že rozsudkami súdov obidvoch stupňov bol porušený zákon a tieto rozsudky zrušil.

Z odôvodnenia:

Z obsahu návrhu, ktorý došiel Okresnému súdu v Dolnom Kubíne dňa 17. 7. 1965, vyplýva, že

navrhovateľka uplatnila svoj nárok až po pôrode. Vo svojom návrhu uviedla výslovne, že maloletého M. B., ktorý sa narodil dňa 2. 3. 1965, splodil odporca, voči ktorému sa na tom istom okresnom súde vedie konanie o určenie otcovstva.

Podľa obsahu spisu vedeného na Okresnom súde v Dolnom Kubíne nie je konanie o určenie otcovstva proti odporcovi dosiaľ právoplatne skončené.

Nárok nevydatej matky na príspevok na úhradu výživy proti tomu mužovi, ktorý je otcom dieťaťa alebo ktorého otcovstvo je pravdepodobné, je možné priznať len za podmienok uvedených v ustanovení § 95 zák. o rod.

Podľa prvého odseku tohto zákonného ustanovenia je otec dieťaťa, za ktorého nie je matka dieťaťa vydatá, povinný prispieť matke primerane na úhradu jej výživy po dobu dvadsiatich šiestich týždňov, ako aj na úhradu nákladov spojených s tehotnosťou a zlahnutím; taký nárok môže nevydatá matka s úspechom uplatniť teda len proti mužovi, ktorý je otcom dieťaťa podľa zákona o rodine, tj. ktorého otcovstvo bolo už určené spôsobom týmto zákonom stanoveným. Z vyššie uvedeného však vyplýva, že otcovstvo odporcu nebolo dosiaľ určené súhlasným prehlásením rodičov alebo právoplatným rozsudkom súdu.

Nárok navrhovateľky nemožno však podradiť ani ustanoveniu druhého odseku § 95 zák. o rod., ktoré predpokladá, že návrh na zabezpečenie úhrady výživy nevydatej matky v zmysle ustanovenia prvého odseku § 95 zák. o rod., ako aj na zabezpečenie výživy dieťaťa po dobu dvadsiatich šiestich týždňov, podá tehotná žena - teda ešte v dobe tehotnosti - voči mužovi, ktorého otcovstvo je pravdepodobné. Táto podmienka tak isto nie je v danom prípade splnená, ak navrhovateľka uplatňuje nárok na úhradu výživy až po narodení dieťaťa.

Pochybili preto obidva sudy, keď si pred rozhodnutím neujasnili povahu nároku podľa § 95 ods. 2 zák. o rod. a jeho vzťahu k nároku podľa § 95 ods. 1 cit. zákona a v súvislosti s tým otázku, ktorého nároku sa navrhovateľka vlastne domáhala, a keď pri tom prehliadli, že podľa stavu v dobe podania návrhu neboli už dané predpoklady na priznanie nároku podľa ustanovenia § 95 ods. 2 zák. o rod. a podľa stavu v dobe rozhodovania neboli splnené predpoklady na priznanie nároku podľa ustanovenia § 95 ods. 1 zák. o rod.

Z uvedeného vyplýva, že sudy obidvoch stupňov porušili zákon v ustanoveniach § 6, 120 ods. 1 a § 132 o. s. p. v spojení s ustanoveniami § 95 ods. 1, 2 zák. o rod.

1) porov. rozhodnutia uverejnené pod č. 27/1966 a 25/1957 Zbierky rozhodnutí a oznámení súdov ČSSR